

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

P8_TA(2015)0251

Sektor owoców i warzyw od czasu reformy w 2007 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie sektora owoców i warzyw od czasu reformy w 2007 r. (2014/2147(INI))**

(2017/C 265/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie wdrożenia przepisów dotyczących organizacji producentów, funduszy operacyjnych i programów operacyjnych w sektorze owoców i warzyw od momentu wprowadzenia reformy z 2007 r. (COM(2014)0112),
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 czerwca 2014 r. dotyczące wspomnianego wyżej sprawozdania Komisji,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie przyszłości europejskiego sektora ogrodnictwa – strategię na rzecz wzrostu ⁽²⁾,
 - uwzględniając badanie zatytułowane „The EU fruit and vegetables sector: Overview and post 2013 CAP perspective” (Unijny sektor owoców i warzyw: przegląd i perspektywy dla WPR po 2013 r.), przeprowadzone w 2011 r. pod auspicjami Parlamentu Europejskiego,
 - uwzględniając dwa badania zatytułowane „Towards new rules for the EU’s fruit and vegetables sector” (Ku nowym zasadom obowiązującym w unijnym sektorze owoców i warzyw) przeprowadzone przez Assemblée des Régions Européennes Légumières et Horticoles (AREFLH, Stowarzyszenie Europejskich Regionów Uprawy Owoców, Warzyw i Roślin) oraz Uniwersytet z Wageningen z okazji warsztatów Parlamentu Europejskiego, które odbyły się dnia 22 stycznia 2015 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji w sprawie zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych w ramach łańcucha dostaw produktów spożywczych, realizowanych między przedsiębiorstwami (COM(2014)0472),
 - uwzględniając badanie zatytułowane „Comparative analysis of risk management tools supported by 2014 (US) Farm Bill and the CAP 2014-2020” (Analiza porównawcza instrumentów zarządzania ryzykiem wspieranych w ramach amerykańskiej ustawy rolnej z 2014 r. i WPR na okres 2014–2020), przeprowadzone w 2014 r. pod auspicjami Parlamentu Europejskiego,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinię Komisji Kontroli Budżetowej (A8–0170/2015),
- A. mając na uwadze, że od lat 90. XX wieku unijna polityka dotycząca sektora owoców i warzyw koncentruje się na umacnianiu roli organizacji producentów;
- B. mając na uwadze, że celem reformy w 2007 r. było wzmocnienie organizacji producentów warzyw i owoców poprzez dostarczenie im m.in. szerszego zakresu narzędzi, które pozwoliłyby im na zapobieganie kryzysom rynkowym i zarządzanie nimi, a także zapewnienie zwiększenia i koncentracji podaży, poprawy jakości i konkurencyjności, dostosowanie podaży do rynku oraz wsparcie techniczne produkcji przyjaznej dla środowiska;
- C. mając na uwadze, że organizacje producentów podlegają szeregowi ograniczeń w porównaniu do prywatnych firm handlowych, jak ograniczenia w wykorzystaniu inwestycji, związane ze strukturą przychodów czy koniecznością sprzedaży;
- D. mając na uwadze, iż ważne jest, by sektor owoców i warzyw otaczać wsparciem na całym terytorium unijnym, ponieważ ma on duże znaczenie ze względu na wartość dodaną, miejsca pracy i wpływ, jaki wywiera na zdrowie za sprawą zdrowej i zrównoważonej diety;

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0205.

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

- E. mając na uwadze, że unijne wsparcie dla organizacji producentów oraz zrzeszeń organizacji producentów ma na celu wzmacnianie konkurencyjności sektora, wspieranie innowacji, zwiększanie produktywności, intensywne promowanie, wzmacnianie pozycji przetargowej rolników i przywrócenie równowagi w łańcuchu dostaw żywności, przy jednoczesnym uwzględnianiu problematyki ochrony środowiska przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu owoców i warzyw oraz przy należytych uwzględnianiu sytuacji indywidualnych producentów;
- F. mając na uwadze, że utworzono środki zachęty, aby wspierać łączenie się organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów, a także współpracę międzynarodową, w celu rozwijania siły przetargowej organizacji producentów w sieci dystrybucji;
- G. mając na uwadze, że na szczeblu UE producenci owoców i warzyw to w większości małe i średnie gospodarstwa rolne;
- H. mając na uwadze, że według badania dotyczącego systemu regulacji sektora owoców i warzyw, przeprowadzonego w 2011 r. dla Parlamentu Europejskiego, należy wspierać organizacje producentów, ponieważ „wspólne działania na poziomie producentów oraz skuteczna koordynacja w ramach łańcucha zdają się być warunkami wstępnymi jakiegokolwiek udanej strategii radzenia sobie ze spadkiem cen producenta”;
- I. mając na uwadze, że organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów działające w sektorze warzyw i owoców mogą ustanowić fundusz operacyjny w celu finansowania programów operacyjnych zatwierdzonych przez państwa członkowskie;
- J. mając na uwadze, że fundusze takie są finansowane z wkładów finansowych pochodzących od członków organizacji producentów lub samej organizacji producentów i z pomocy finansowej UE oraz że to współfinansowanie sprzyja zaangażowaniu beneficjentów i dobremu wykorzystaniu przez nich pomocy, jak i efektowi mnożnikowemu;
- K. mając na uwadze, że w ramach dawnej wspólnej polityki rolnej (WPR) ogromne znaczenie miało wsparcie finansowe dla inwestycji nowopowstałych organizacji producentów owoców i warzyw – szczególnie w środkowo-, wschodnio- i południowoeuropejskich państwach członkowskich, na terytoriach zamorskich oraz na wyspach – które zostało zniesione w ramach reformy z 2013 roku;
- L. mając na uwadze:
 - a) zwiększenie wskaźnika zorganizowania sektora, przy czym odsetek całkowitej wartości unijnej produkcji owoców i warzyw sprzedanej przez organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów w 2010 r. wyniósł około 43 % (34 % w 2004 r.),
 - b) większą atrakcyjność organizacji producentów, przy czym odsetek wszystkich producentów owoców i warzyw będących członkami organizacji producentów wzrósł z 10,4 % w 2004 r. do 16,5 % w 2010 r., oraz
 - c) większą atrakcyjność zrzeszeń organizacji producentów, co znajduje potwierdzenie w szybkim wzroście liczby zrzeszeń organizacji producentów w połączeniu ze znacznym wzrostem liczby i odsetka organizacji producentów będących członkami zrzeszeń organizacji producentów;
- M. mając na uwadze, że dane te dotyczą całej Unii i są to wartości średnie odzwierciedlające ogromne różnice między państwami członkowskimi, a nawet znaczne różnice w granicach tego samego państwa członkowskiego; mając na uwadze, że te sytuacje, odzwierciedlające odmienne sytuacje wyjściowe w momencie powstawania organizacji producentów, można przypisać czynnikom historycznym, które wynikają z mniejszej lub większej chęci rolników do ustanawiania organizacji producentów, strukturze gospodarstw rolnych, różnym warunkom rynkowym i barierom administracyjnym, nieadekwatności obecnie zapewnianego wsparcia, jak również temu, że w wielu państwach członkowskich sektor ten jest zdominowany przez drobnych producentów;
- N. mając na uwadze, że z przeprowadzonych przez Komisję od 4 czerwca do 9 września 2012 r. konsultacji społecznych w sprawie opcji politycznych i oceny ich skutków w związku z przeglądem systemu UE dotyczącego sektora owoców i warzyw wynika, iż większość respondentów opowiada się za utrzymaniem systemu pod warunkiem wprowadzenia określonych udoskonaleń;
- O. mając na uwadze, że w regionach reprezentujących najwyższy poziom organizacji produkcji producenci osiągnęli najlepsze wyniki w odniesieniu do konkurencyjności, opłacalności, internacjonalizacji, jakości i zrównoważenia środowiskowego;
- P. mając na uwadze, że wskaźnik zorganizowania producentów pozostaje średnio niski i znacznie poniżej unijnej średniej w niektórych państwach członkowskich, choć to ogólne stwierdzenie można stopniować w zależności od stopnia modernizacji każdego obszaru w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu; mając na uwadze, że zawieszenie i cofnięcie uznania organizacji producenckich, powodujące niepewność wśród producentów, przyczynia się do niskiej średniej;

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

- Q. mając na uwadze, że chociaż krajowa pomoc finansowa (rozporządzenie (UE) nr 1308/2013) stanowiła istotne narzędzie finansowe dla koncentracji podaży, należy zwiększyć jej skuteczność;
- R. mając na uwadze, że rola odgrywana przez organizacje producentów w zakresie otwierania nowych rynków, promocji konsumpcji czy inwestowania w innowacje ma bardzo pozytywny wpływ na całość sektora owoców i warzyw;
- S. mając na uwadze, że w UE sektor owoców i warzyw stanowi 18 % całkowitej wartości produkcji rolnej, wykorzystuje jedynie 3 % ziem uprawnych, a jego wartość przekracza 50 mld EUR;
- T. mając na uwadze, że łańcuch dostaw owoców i warzyw generuje szacowany obrót przewyższający 120 mld EUR, zapewnia około 550 000 miejsc pracy i wywiera efekt mnożnikowy na gospodarkę europejską, przy czym stymuluje zarówno popytu, jak i tworzenie wartości dodanej w innych sektorach gospodarczych;
- U. mając na uwadze, że ogólna powierzchnia użytków rolnych używanych w UE do produkcji owoców i warzyw zmniejszyła się o 6 % w latach 2003–2010, co świadczy o tym, że rolnicy przestawili się na inne uprawy lub w licznych przypadkach porzucili tę działalność; mając na uwadze, że zgodnie z badaniem AREFLH z 2015 r. spadek ten był większy na południu niż na północy Europy;
- V. mając na uwadze, że w ostatnich latach odnotowano również spadek wielkości produkcji owoców i warzyw, choć wartość produkcji pozostawała stabilna w ujęciu realnym i osiągnęła w 2012 r. 48,25 mld EUR, przy czym nie udało się osiągnąć cen producenta zgodnych z kosztami produkcji i płacami;
- W. mając na uwadze, że wraz ze stratami w produkcji, które miały miejsce w ostatnich latach, deficyt konsumpcyjny jest dla sektora owoców i warzyw największym problemem; mając na uwadze, że dane Freshfel Europe wskazują, iż w 2012 r. spożycie świeżych owoców i warzyw w UE-28 wynosiło 387 g dziennie na osobę, co stanowi spadek o 8,7 % w porównaniu do średnich wartości za okres 2007–2011; mając na uwadze, że spadek ten zdaje się odzwierciedlać długoterminowe tendencje ku częstszemu spożywaniu przetworzonej żywności oraz wpływ kryzysu gospodarczego;
- X. mając na uwadze, że 22 mln dzieci w Unii Europejskiej cierpi z powodu nadwagi, natomiast młodzież nastoletnia spożywa średnio zaledwie 30–50 % zalecanej dziennej ilości owoców i warzyw;
- Y. mając na uwadze, że Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) zaleca spożywanie dziennie przynajmniej 400 g owoców i warzyw, aby zapobiegać chorobom przewlekłym, jak choroby serca, rak, cukrzyca czy otyłość, przy czym w przypadku tej ostatniej choroby chodzi szczególnie o dzieci; mając na uwadze, że do chwili obecnej jedynie cztery państwa członkowskie UE zastosowały się do tego zalecenia;
- Z. mając na uwadze, że w 2012 r. UE odnotowała deficyt handlowy w obszarze owoców i warzyw, w głównej mierze w związku z tym, że importuje znacznie więcej owoców, niż eksportuje, ze względu na wysokie koszty produkcji;
- AA. mając na uwadze, że w badaniu AREFLH z 2015 r. wskazano, iż rynek unijny jest stosunkowo otwarty na import, podczas gdy przy eksporcie napotyka znaczne bariery taryfowe i pozataryfowe wprowadzane przez partnerów handlowych, co uniemożliwia dywersyfikację działalności eksportowej; mając na uwadze, że choć towary przywożone z państw trzecich konkurują bezpośrednio z podobnymi produktami unijnymi, przy ich uprawie nie stosuje się w niektórych przypadkach takich samych norm środowiskowych i społecznych oraz dotyczących bezpieczeństwa żywności;
- AB. mając na uwadze, że w sektorze owoców i warzyw występują często kryzysy rynkowe, ponieważ nawet niewielkie nadwyżki produkcyjne mogą spowodować gwałtowny spadek cen producenta; mając na uwadze, że owoce i warzywa są w większości produktami łatwo psującymi się, a zatem trzeba je szybko sprzedawać, co stawia rolników z tego sektora w strukturalnie słabej pozycji przetargowej względem głównych sprzedawców detalicznych i przetwórców;
- AC. mając na uwadze, że kryzys spowodowany rosyjskim zakazem importu bardzo negatywnie wpłynął i w przyszłości będzie wpływał na sektor owoców i warzyw, a ich producenci ponoszą niektóre z największych strat; mając na uwadze, że należy podkreślić ważną rolę odgrywaną przez silne organizacje producentów, zorganizowane w taki sposób, by mogły wspólnie stawiać czoła niespodziewanym i niekorzystnym sytuacjom przy wykorzystaniu odpowiednich, dostosowanych do powagi danego kryzysu instrumentów wspólnotowych oraz – w razie konieczności – poprzez zastosowanie szczególnych środków przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013;

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

- AD. mając na uwadze, że w swoim sprawozdaniu Komisja uznała, iż instrumenty zapobiegania kryzysom systemu regulacji sektora owoców i warzyw nie były często wykorzystywane od momentu wprowadzenia reformy w 2007 r. oraz że instrumenty te okazały się nieskuteczne w łagodzeniu skutków takich poważnych kryzysów, jak kryzys związany z bakterią *E. coli* czy obecny kryzys wywołany przez rosyjski zakaz; mając na uwadze, że w większości przypadków, poza wycofaniem z rynku, są one administracyjnie trudne do stosowania w związku z niejednoznacznymi przepisami w tym zakresie;
- AE. mając na uwadze zainteresowanie programem „Owoce w szkole”, którego pomyślna realizacja pozwala na wykorzystanie różnych lokalnych sezonowych owoców i warzyw;
- AF. mając na uwadze, że możliwość zakwalifikowania do unijnej pomocy finansowej spłaty kapitału i odsetek od pożyczek zaciągniętych na finansowanie środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych stanowiła, w zakresie programów operacyjnych, ważne narzędzie służące opanowaniu niepewności rynkowych;
- AG. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Komisji uznano skomplikowany charakter zasad i brak pewności prawa za słabe punkty obecnego systemu regulacji sektora owoców i warzyw; mając na uwadze, że komisarz P. Hogan zobowiązał się do ulepszenia systemu w pierwszym roku swojej kadencji, z uwzględnieniem różnic kulturowych i niejednorodnych realiów rynkowych w różnych państwach członkowskich, a także potrzeby zwiększenia konkurencyjności i umocnienia innowacyjności tego sektora;
- AH. mając na uwadze, że w badaniu przeprowadzonym przez Uniwersytet z Wageningen stwierdzono, iż odmienne interpretacje przepisów wykonawczych UE spowodowały brak pewności prawa dla administracji krajowych i organizacji producentów, co prowadzi do większego obciążenia administracyjnego i obawy przed podejmowaniem ryzyka, a także zniechęca do tworzenia organizacji producentów;
- AI. mając na uwadze, że jasne i przewidywalne procedury audytu są niezbędne dla funkcjonowania sektora owoców i warzyw; mając na uwadze, że należy unikać nakładania się kolejnych audytów i że dodatkowych audytów nie należy przeprowadzać zanim rozliczenie rachunków nie umożliwi ostatecznej decyzji w sprawie poprzedniego audytu, aby uniknąć sytuacji, w której państwa członkowskie muszą wprowadzić większą niż niezbędna ilość korekt;
- AJ. mając na uwadze, że w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych uwzględniono już pewną liczbę elementów zawartych w komunikacie Komisji i że należy ustabilizować obowiązujące w Unii Europejskiej przepisy;
- AK. mając na uwadze, że proporcjonalność powinna odgrywać zasadniczą rolę w ograniczaniu niepewności prawa w sektorze owoców i warzyw, dzięki czemu wykroczenia pojedynczych sprawców nie będą powodowały szkody dla całej organizacji producentów;
- AL. mając na uwadze, że organizacje producentów często mają trudności ze znalezieniem i przeszkoleniem kierowników posiadających umiejętności niezbędne do prowadzenia działalności handlowej w konkurencyjnym otoczeniu sektora agrobiznesu; mając na uwadze, że według sprawozdania Komisji wydatki organizacji producentów na szkolenia i usługi w zakresie doradztwa były niewielkie;
- AM. mając na uwadze, że populacja rolników w UE-28 szybko się starzeje, a także mając na uwadze, że średnio na dziewięciu rolników powyżej 55 roku życia przypada tylko jeden rolnik poniżej 35 roku życia;
1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji, w którym przedstawia się zrównoważony obraz rozwoju systemu regulacji sektora owoców i warzyw od momentu wprowadzenia reformy w 2007 r., potwierdza się ważność podstawowej struktury organizacyjnej tego sektora oraz określa się obszary, w których osiągnięto postęp, np. wzrost koncentracji organizacji producentów, co wzmacnia pozycję sektora w łańcuchu dostaw żywności, jednocześnie wskazując nierozwiązane problemy;
 2. jest zdania, że wsparcie musi rekompensować negatywne, z rynkowego punktu widzenia, konsekwencje ograniczeń nakładanych na organizacje producentów;
 3. z zadowoleniem przyjmuje środki funkcjonujące w ramach unijnego systemu regulacji sektora warzyw i owoców, które mają na celu zwiększenie zorientowania unijnych hodowców na rynek, zachęcanie do innowacji, promowanie warzyw i owoców oraz podnoszenie konkurencyjności hodowców, a także poprawę obrotu, jakości produktów i środowiskowych aspektów produkcji poprzez wspieranie organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów i uznawanie organizacji międzybranżowych, również poprzez promowanie tworzenia klastrów zrzeszających, które wygenerują nowe przepływy dochodów z przeznaczeniem na nowe inwestycje;

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w nowej WPR utrzymano system regulacji sektora owoców i warzyw, jednocześnie uznając, że istniejące instrumenty nie zawsze okazywały się skuteczne, co Komisja przyznała w dokumencie sporządzonym w ramach konsultacji społecznych pod tytułem „Przegląd systemu regulacji sektora owoców i warzyw w UE”, i w związku z tym wyraża poparcie dla działań Grupy z Newcastle zmierzających do usprawnienia sektora owoców i warzyw, które powinny uwzględniać specyfikę rozwiązań prawnych regulujących spółdzielczość w państwach członkowskich, tak aby nie ograniczać tworzenia nowych organizacji producentów, przy jednoczesnym pozostawieniu hodowcom możliwości pozostania poza systemem organizacji producentów;
5. zwraca się do Komisji o zintensyfikowanie wysiłków na rzecz przeciwdziałania nieuczciwym praktykom handlowym w łańcuchu dostaw żywności, które negatywnie wpływają na zyski producentów, zmniejszają dochody oraz zagrażają rentowności i zrównowagości sektora; uważa, że nieuczciwe praktyki handlowe i presja wywierana na producentów – zarówno zrzeszonych, jak i indywidualnych – przez duże sieci dystrybucyjne to główne przeszkody w osiągnięciu przez producentów owoców i warzyw godziwego dochodu; wskazuje, że pozycja producentów jest tym słabsza, że ich produkty łatwo się psują; jest zdania, że wspomniane problemy, takie jak zaniechanie uprawy gruntów czy starzenie się pracujących rolników, zostaną przezwyciężone tylko wtedy, gdy zyski z produkcji będą wystarczające, by zapewnić przyszłość zawodu i przyciągnąć osoby młode;
6. wzywa Komisję do zdefiniowania jasnych norm UE w odniesieniu do zasad dobrych praktyk w łańcuchu dostaw żywności w celu zapewnienia wspólnej interpretacji norm w zakresie nieuczciwych praktyk handlowych;
7. wzywa Komisję do promowania działań w zakresie ułatwiania sprzedaży bezpośredniej produktów organizacji producentów; uważa, że sprzedaż bezpośrednia stanowi alternatywę dla dużych sieci sprzedaży detalicznej oraz wartości, na których ta ostatnia bazuje w odniesieniu do żywności, rolnictwa i środowiska; jest zdania, że ceny na rynku sprzedaży bezpośredniej utrzymują się na poziomie niższym od cen w dużych sieciach sprzedaży detalicznej właśnie dzięki eliminacji pośredników i kosztów związanych z logistyką; uważa w związku z tym, że skrócenie łańcucha gwarantuje rolnikom godziwe dochody i pozwala na zwalczanie nieuczciwych praktyk handlowych;
8. zauważa, że wiele państw członkowskich wprowadziło środki mające na celu przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom handlowym, i apeluje o skoordynowaną na poziomie UE reakcję, aby usprawnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego produktów rolnych;
9. podkreśla znaczenie utrzymania europejskich standardów jakości dla świeżych owoców i warzyw w celu zapewnienia niezmiennie wysokiej jakości w łańcuchu dostaw z korzyścią dla konsumenta końcowego;
10. wzywa Komisję do wyjaśnienia, w jaki sposób zamierza ona stosować treść art. 209 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych w celu promowania większej pewności prawa w kwestii osiągnięcia celów określonych w art. 39 TFUE, przy ścisłym zastosowaniu treści art. 101 TFUE w zakresie konkurencji;
11. zauważa, że w ciągu ostatnich lat stopień zorganizowania w sektorze, mierzony całkowitą wartością udziału produkcji owoców i warzyw wprowadzanych na rynek przez organizacje producentów, nieprzerwanie wzrastał w całej Unii, ale wzrost ten można przypisać jedynie niektórym państwom członkowskim;
12. podkreśla, że pomimo tego wzrostu stopień zorganizowania wśród producentów pozostaje średnio niski, a w niektórych państwach członkowskich znacznie poniżej unijnej średniej, oraz że zajęcie się tym problemem ma kluczowe znaczenie dla przyszłości systemu regulacji sektora owoców i warzyw, zwłaszcza poprzez zmniejszenie istotnych nierówności regionalnych; podkreśla ponadto, że takiemu niskiemu poziomowi zorganizowania nie pomagają złożoność zasad organizacji producentów, co spowodowało zawieszenie i cofnięcie uznania organizacji producenckich w niektórych państwach członkowskich; wzywa w związku z tym Komisję do odwrócenia tej tendencji spadkowej przez uproszczenie zasad, na których system się opiera, aby zwiększyć atrakcyjność przynależności do organizacji producentów;
13. przypomina, że należy koniecznie podnieść wskaźnik zorganizowania w sektorze, biorąc pod uwagę, że wskaźnik ten jest wyraźnie wyższy w regionach, w których produkcja i udostępnianie na rynku są bardziej zmodernizowane i zorientowane na eksport, zaś dużo niższy w krajach, gdzie przez wiele lat nie było okazji do wykorzystania funduszy operacyjnych;
14. uważa za niezbędne rozważenie ustanowienia instrumentów zarządzania kryzysowego, przy czym musi istnieć możliwość dokonania dokładnej identyfikacji udanych eksperymentów przeprowadzonych w tym zakresie przez niektóre organizacje producentów, tak by umożliwić powielenie tych eksperymentów wszędzie tam, gdzie jest to wykonalne; w związku z tym zwraca się do Komisji o ułatwienie zapoznania się z pionierskimi w tej dziedzinie organizacjami producentów oraz pomoc w rozwijaniu ich know-how;
15. przypomina, że organizacje producentów to narzędzia służące producentom do zbiorowego organizowania się na rynku w celu obrony dochodów, że są one szczególnie użyteczne w strefach, w których wytwarza się produkty przeznaczone do wysyłki do stref konsumpcji, jednak niektórzy producenci posługują się nimi rzadko, nie są też szczególnie obecne na niektórych rynkach lokalnych lub niszowych;

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

16. podkreśla w tym kontekście, że ważne jest zwiększenie ogólnego poziomu wsparcia dla organizacji producentów oraz zapewnianie silniejszych zachęt do łączenia istniejących organizacji producentów w zrzeszeniach organizacji producentów i tworzenia nowych zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym, a jednocześnie apeluje o monitorowanie inwestowania środków przyznanych jako pomoc na stworzenie organizacji producentów w celu dopilnowania, by środki te były inwestowane w sposób rzeczywiście zwiększający dochód zrzeszonych producentów;
17. wyraża ubolewanie, że w niektórych państwach członkowskich wskaźnik zorganizowania w organizacjach producenckich jest wyjątkowo niski, i zaleca, aby państwa członkowskie domagały się przede wszystkim promowania zrzeszeń producentów; wzywa Komisję do przeanalizowania specyficznych cech państw członkowskich, w których stopień zorganizowania producentów jest niski;
18. w tym kontekście wzywa Komisję do przywrócenia wsparcia finansowego dla inwestycji nowopowstałych organizacji producentów owoców i warzyw; jest zdania, że bez tego wsparcia powstającym organizacjom bardzo trudno jest uzyskać niezbędne do działania uznanie ze strony państwa; uważa zatem, że wsparcie stanowi jedno z najbardziej efektywnych narzędzi rozwoju organizacji oraz zwiększenia wskaźnika zorganizowania;
19. wzywa Komisję, w ramach procesu upraszczania WPR, do wzmocnienia skuteczności organizacji producentów w kwestii koncentracji podaży, przede wszystkim w odniesieniu do ich centralnej roli handlowej w łańcuchu dostaw owoców i warzyw;
20. uważa, że istotne jest zapewnienie korzyści dla organizacji producentów, które decydują się na zatrudnienie młodych rolników; podkreśla, że organizacje producentów mogą stanowić okazję do promowania odnowy pokoleniowej w sektorze rolnym;
21. wzywa Komisję do zapewnienia szybkiego i zharmonizowanego wdrożenia przepisów dotyczących owoców i warzyw z jednej strony oraz organizacji producentów i organizacji międzybranżowych z drugiej strony, zdefiniowanych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013;
22. ponownie podkreśla głębokie zaniepokojenie faktem, że obecnie tylko 7,5 % unijnych rolników jest poniżej 35. roku życia, i wyraża przekonanie, że sprawnie działające organizacje producentów przyciągające młodych ludzi mogą mieć znaczenie dla odwrócenia tej destabilizującej tendencji demograficznej;
23. podkreśla konieczność zapewnienia zachęt do podniesienia poziomu badań i innowacji w organizacjach producentów; uważa, że większa innowacyjność sprawi, iż organizacje producentów staną się bardziej konkurencyjne, oraz pozwoli im stawić czoła zabójczym bakteriom, które szkodzą europejskiemu rolnictwu;
24. podkreśla konieczność wsparcia organizacji producentów, aby mogły zwiększyć wywóz oraz zaangażować się w badania nowych rynków zagranicznych;
25. uważa za konieczne podniesienie atrakcyjności organizacji producentów dzięki ograniczeniu obciążeń administracyjnych i zwiększeniu wsparcia unijnego dla tych zgrupowań, a także dzięki wprowadzeniu usprawnień w mechanizmach zarządzania kryzysowego;
26. nalega, aby Komisja – podczas nadchodzącego przeglądu przepisów wykonawczych i w ramach programu upraszczania – zapewniła administracjom krajowym, organizacjom producentów i zrzeszeniom organizacji producentów większą pewność prawa oraz ograniczyła nakładane na nie obciążenia administracyjne; podkreśla, że przegląd nie powinien zmienić podstawowej architektury systemu regulacji sektora owoców i warzyw lub mieć negatywnego wpływu na interesy lub dochody producentów w sektorze;
27. z niepokojem zauważa, że przepisy dotyczące organizacji producentów mogą być szeroko interpretowane przez audytorów Komisji, co prowadzi do wysokiego stopnia niepewności oraz może narazić państwa członkowskie na ryzyko ich zakwestionowania i kontroli sądowej; podkreśla również, że procedury audytu i korekty finansowe należy przeprowadzać bardziej terminowo i w ustalonym czasie trwania audytu;
28. zwraca się do Komisji o zdecydowane skrócenie okresu przeprowadzania weryfikacji zgodności;
29. również w celu zapewnienia większej pewności prawa w odniesieniu do systemu apeluje do Komisji o usprawnienie kontroli i ukierunkowanie ich na monitorowanie rzeczywistej realizacji wszystkich działań lub środków przyjętych w ramach programu operacyjnego, jak również ich kosztów, wyraźnie określając zakres kontroli i podmiot odpowiedzialny za ich przeprowadzenie;
30. wzywa Komisję do stosowania zasady proporcjonalności sankcji i do dopilnowania, aby audyty były kończone w wyznaczonym terminie w celu zwiększenia pewności prawa względem organizacji producentów i ich członków;

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

31. podkreśla, że warunki stosowania i uzasadniania systemu pomocy są nadmierne i nieprecyzyjne oraz że podlegają wielokrotnym kontrolom ze strony różnych administracji, które to kontrole są często niespójne i nieprecyzyjne, co sprzyja porzuceniu systemu przez niektóre rodzaje partnerów lub nieprzedstawianiu programów operacyjnych przez niektóre organizacje producentów; w związku z tym zasadnicze znaczenie ma doprecyzowanie prawodawstwa europejskiego dotyczącego uznawania organizacji producentów, aby zagwarantować pewność prawa systemu oraz unikać wzbudzania niepewności wśród producentów;
32. wzywa Komisję do zwiększenia klarowności zasad tworzenia międzynarodowych organizacji producentów (i ich zrzeszeń), a w szczególności zasad dotyczących odpowiedzialności i zobowiązań, w celu stworzenia pewności prawa dla administracji krajowych i zaangażowanych organizacji producentów;
33. domaga się, by rozszerzono obowiązki organizacji międzybranżowych, szczególnie w dziedzinie komunikacji i informacji ogólnej oraz edukacji obywatela-konsumenta, zwłaszcza w zakresie żywienia;
34. podkreśla rolę organizacji międzybranżowych w poprawie jakości dialogu wewnątrz danego sektora;
35. jest zaniepokojony faktem, że największe organizacje producentów (około 18 % wszystkich organizacji producentów z obrotem przekraczającym 20 mln EUR) otrzymują około 70 % pomocy finansowej UE;
36. uważa, że ograniczenie złożoności, w tym jeśli chodzi o zasady tworzenia nowych organizacji producentów na poziomie krajowym i międzynarodowym, powinno stanowić pierwszy krok na rzecz uatrakcyjnienia ich w oczach rolników, przy czym nie może to oznaczać obniżenia wartości struktury organizacji producentów prowadzącego do osłabienia ich zdolności skutecznego działania na rynku; zwraca się do Komisji o określenie dodatkowych środków służących zwiększeniu atrakcyjności organizacji producentów, szczególnie w państwach członkowskich o słabym stopniu organizacji;
37. wzywa Komisję do starannego stosowania zasady proporcjonalności i nieegzekwowania indywidualnych błędów od wszystkich członków organizacji producentów;
38. uważa, że żadne uproszczenie procesu uznawania nie może odbywać się z uszczerbkiem dla przepisów krajowych określających warunki nakładane na organizacje producentów owoców i warzyw, jak również te stosowane w odniesieniu do spółdzielni;
39. wzywa Komisję do zmniejszenia, w ramach przeglądu systemu regulacji sektora owoców i warzyw, obciążenia administracyjnego spoczywającego na organizacjach producentów przez zniesienie śródkresowych ocen przeprowadzanych przez organy krajowe; zauważa, że w ocenach tych często powtarzają się pytania zadawane przez organy krajowe w ramach sprawozdawczości rocznej i że nie przynoszą one wyraźnych korzyści; wzywa ponadto Komisję, aby w ramach dążenia do ograniczenia biurokracji zmniejszyła ilość informacji wymaganych od organów krajowych i organizacji producentów w sprawozdaniach rocznych oraz zapewniła gromadzenie jedynie tych danych, które są faktycznie wykorzystywane przez Komisję do monitorowania skuteczności systemu;
40. wzywa Komisję do zmiany rozporządzenia delegowanego (UE) nr 499/2014 z dnia 11 marca 2014 r., w którym wprowadzono bardziej kompleksowe kontrole organizacji producentów, w tym nieproporcjonalne kary za niezgodność ze skomplikowanymi kryteriami uznania; podkreśla konieczność proporcjonalności kar, jeżeli mamy zachęcić nowych producentów, aby przystąpili do systemu, i zapobiec, aby obecni członkowie ponownie przemyśleli swoje uczestnictwo;
41. uważa, że konkurencyjność organizacji producentów w dużym stopniu zależy od sposobu zarządzania nimi; apeluje do Komisji o rozwinięcie istniejących działań lub opracowanie nowych, w tym działań szkoleniowych i inicjatyw na rzecz wymiany dobrych praktyk, które mogą usprawnić zarządzanie organizacjami producentów oraz wzmocnić ich pozycję konkurencyjną w łańcuchu dostaw żywności, oraz o zapewnienie większej roli zachowań prorynkowych w ramach organizacji producentów; podkreśla, że organizacje producentów powinny być zarządzane przez specjalistów w zakresie marketingu, zdolnych do stawienia czoła sytuacjom kryzysowym w sektorze rolnym;
42. zaleca Komisji, by położyła nacisk na zintegrowane modele produkcji i dystrybucji w ramach organizacji producentów, a także zachęca władze lokalne i regionalne do udostępnienia wsparcia logistycznego oraz wsparcia w zakresie dystrybucji produktów organizacji producentów w danym regionie;
43. wzywa Komisję do podjęcia niezbędnych działań w celu umożliwienia organizacjom producentów pełnego odgrywania roli narzędzia służącego do zwiększania dochodów producentów;
44. wzywa Komisję do rozważenia możliwości rozszerzenia przepisów dotyczących finansowania środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego (kwalifikacja do pomocy finansowej w zakresie spłaty kapitału i odsetek od zaciągniętych pożyczek) także po to, aby osiągnąć inne cele określone w programach operacyjnych organizacji producentów i ich zrzeszeń;

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

45. wzywa Komisję do opracowania działań implikujących transfer administracyjnej i strukturalnej wiedzy fachowej w zakresie zorganizowania organizacji producentów z państw członkowskich o wysokim poziomie organizacji producentów do państw członkowskich, w których poziom zorganizowania producentów w ramach tych organizacji jest niski;
46. stwierdza, że praktyki korzystne dla środowiska powinny być stosowane długofalowo i niestrudzenie oraz że należy w związku z tym zachęcać do ciągłego finansowania takich praktyk w ramach kolejnych programów operacyjnych, a także rozszerzyć zakres interwencji, by obejmował producentów, których działki sąsiadują z działkami uprawianymi przez członków organizacji producentów;
47. uważa, że zrzeszenia organizacji producentów mogłyby odgrywać ważną rolę w umacnianiu pozycji przetargowej rolników, a także apeluje do Komisji o wzmocnienie środków zachęcających do tworzenia zrzeszeń organizacji producentów na szczeblu krajowym i europejskim, zwiększając na poziomie prawnym ich zdolności do działania, oraz o zapewnienie możliwości włączenia w te działania producentów spoza organizacji, w celu umocnienia ich roli w przyszłości; podkreśla, że zrzeszenia organizacji producentów są w stanie nie tylko zapewnić skuteczną koncentrację i wykorzystanie podaży, ale także zwiększyć skuteczność w zakresie zarządzania działaniami dzięki koordynacyjnej roli, jaką mają odgrywać na poziomie operacyjnym;
48. uważa, że należy wspierać organizacje międzybranżowe w celu zapewnienia lepszej organizacji sektora owoców i warzyw; jest zdania, że takie organizacje mogą odgrywać ważną rolę w zakresie wytwarzania i podziału wartości dodanej pomiędzy poszczególne podmioty sektora, jak również w zakresie jakości, zrównoważonego wykorzystania produkcji oraz zarządzania rynkiem i zarządzania kryzysowego;
49. uważa, że zrzeszenia organizacji producentów mogłyby odgrywać ważną rolę w zakresie przewidywania kryzysów koniunkturalnych i zarządzania nimi; podkreśla, iż ważne jest, by mogli w tych czynnościach na zasadzie dobrowolności uczestniczyć producenci spoza organizacji producentów, tak aby zwiększyła się skuteczność działań zbiorowych producentów;
50. podkreśla znaczenie dopilnowania, by struktura i działanie organizacji producentów oraz zrzeszeń organizacji producentów opierały się na zasadach niezależności i demokracji celem zwiększenia wzajemnego zaufania pomiędzy producentami oraz zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych i oportunistycznych działań;
51. stanowczo zaznacza, że metody produkcji państw trzecich przeznaczonej na wywóz do UE muszą zapewniać europejskim konsumentom takie same gwarancje pod względem zdrowia, bezpieczeństwa żywności, dobrostanu zwierząt, zrównoważonego rozwoju i minimalnych norm socjalnych, jak gwarancje wymagane od unijnych producentów; uważa, że dlatego konieczne jest, by UE, we wszelkich porozumieniach podpisywanych z państwami trzecimi, przestrzegała kryterium rzeczywistej wzajemności w odniesieniu do dostępu do rynku oraz poszanowania obowiązujących przepisów dotyczących produkcji dla producentów w UE;
52. podkreśla konieczność ułatwienia producentom dostępu do rynków państw trzecich; wzywa Komisję do zintensyfikowania wysiłków na rzecz wspierania eksporterów owoców i warzyw w pokonywaniu rosnącej liczby barier pozataryfowych, takich jak normy fitosanitarne w niektórych państwach trzecich, które utrudniają eksport z UE, a wręcz go uniemożliwiają;
53. uważa, że aby zapewnić na rynku wspólnotowym uczciwszą konkurencję w zakresie importu, a także mając na uwadze wzajemność w odniesieniu do stosowanych wymogów fitosanitarnych, UE powinna zaostrzyć system kontroli przywożonych towarów, aby zrównać go z systemami stosowanymi przez znaczną większość jej partnerów handlowych;
54. z zadowoleniem odnotowuje przyjęte niedawno nowe rozporządzenie horyzontalne w sprawie promocji produktów rolnych, jak również cel zwiększenia funduszy przeznaczonych głównie na poszukiwanie nowych rynków w państwach trzecich oraz zachęca Komisję do dalszej pracy nad udoskonaleniem w najbliższych latach instrumentu wspierającego;
55. wzywa Komisję do zintensyfikowania prac w zakresie negocjacji handlowych z państwami trzecimi, aby osiągnąć zniesienie barier taryfowych i fitosanitarnych nakładanych na produkty europejskie i w ten sposób umożliwić otwarcie nowych rynków dla unijnych owoców i warzyw;
56. zwraca się do Komisji, aby określiła, dlaczego w szacunkowym zakresie wykorzystuje się instrumenty zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego (zaledwie 16 % organizacji producentów skorzystało z tej możliwości, co stanowi jedynie 2,8 % łącznej kwoty pomocy), dostosowane tylko do reakcji na drobne kryzysy interwencyjne, a także by zastanowiła się, jak można poprawić sytuację, z uwzględnieniem przykładów najlepszych praktyk i doświadczeń istniejących organizacji producentów;
57. apeluje do Komisji, by zawsze przyznawała pierwszeństwo lokalnym produktom w ramach pierwszego środka zarządzania kryzysowego, tak by promować i chronić jednolity rynek europejski oraz spożycie produktów europejskich; sugeruje Komisji, by zajęła się szczegółowo narzędziami zarządzania ryzykiem, które są absolutnie konieczne do zapewnienia produkcji rolnej organizacjom producentów;

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

58. nalega, aby Komisja opracowała lepiej skoordynowany mechanizm wycofywania z rynku w sytuacjach kryzysowych, aby zapobiegać przeobrażaniu się kryzysów rynkowych w poważne i trwałe zakłócenia prowadzące do znacznego spadku dochodów producentów owoców i warzyw;

59. podkreśla, że stosowanie mechanizmu wycofywania okazało się ograniczone, i uważa, że należy dokonać przeglądu środków zarządzania kryzysowego, co powinno obejmować: zwiększenie udziału pomocy finansowej UE, aktualizację cen wycofywanych produktów, uwzględnienie kosztów produkcji, podniesienie limitów produktów, które mogą być wycofane, oraz zwiększenie wsparcia, pod względem transportu i pakowania, dla darmowej dystrybucji owoców i warzyw z myślą o zapewnieniu elastyczności umożliwiającej dostosowanie wsparcia do formy i powagi każdego kryzysu;

60. wzywa Komisję do rozważenia możliwości wniesienia wkładu do funduszy wzajemnych kwalifikujących się jako instrumenty zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, aby zapewnić rolnikom lepszą ochronę w razie kryzysów rynkowych powodujących znaczny spadek dochodów, ale uważa, że jeśli kryzys spowodowany jest przez czynniki zewnętrzne, takie jak rosyjski zakaz importu, fundusze te nie mogą pochodzić ze środków budżetowych przeznaczonych przez Komisję na rolnictwo i rozwój wsi; uważa, że w takich przypadkach Komisja powinna poszukać innych środków budżetowych i przeznaczyć je na zwalczanie negatywnego wpływu kryzysu na sektor owoców i warzyw;

61. uważa, że producenci nie powinni ponosić kosztów kryzysów wywołanych okolicznościami pozarolniczymi, takimi jak rosyjski zakaz przywozu produktów z Unii Europejskiej, który dotkliwie wpłynął na wielu europejskich producentów owoców i warzyw i pogłębił takie sytuacje kryzysu rynkowego, jak kryzys sektora owoców pestkowych; apeluje o utrzymanie w takich sytuacjach wsparcia wspólnotowego tak długo, jak jest to konieczne, aż do całkowitego przywrócenia normalnej sytuacji rynkowej;

62. podkreśla, że za pośrednictwem swoich programów operacyjnych organizacje producentów mogą w istotny sposób przyczynić się do osiągnięcia celów środowiskowych oraz do poprawy norm bezpieczeństwa żywności; z zadowoleniem przyjmuje cele systemu w zakresie ochrony środowiska, jednak wzywa Komisję, aby umożliwiła organizacjom producentów dostosowanie programów operacyjnych do swojego poziomu gotowości, a także do przeznaczenia funduszy na szerszy zakres środków ukierunkowanych na zwiększenie ogólnej konkurencyjności sektora; podkreśla, że większa koncentracja na środkach przeznaczonych na innowacje i wartość dodaną gwarantuje największe możliwości zwiększenia dochodów osiąganych przez producentów, a tym samym zwiększa atrakcyjność przystąpienia do organizacji producentów;

63. nalega na Komisję, by wzmocniła system pomocy na rzecz dostarczania owoców, warzyw oraz mleka do szkół, biorąc pod uwagę, jak ważne jest, by promować zdrowe i zrównoważone żywienie poczynając od najmłodszych, i jednocześnie przybliżyć producentów lokalnych młodym konsumentom;

64. uważa, że należy zwiększyć skuteczność obecnych regulacji wspólnotowych w zakresie ochrony roślin przed wprowadzaniem organizmów szkodliwych pochodzących z krajów trzecich; wskazuje, że wraz ze wzrostem wymiany handlowej zwiększa się obecność tych organizmów w UE, co bardzo często uderza w sektor owoców i warzyw;

65. uważa, że organizacje producentów, jak przewidziano to w innych sektorach (uprawa oliwek), mogłyby odgrywać funkcję gwarancyjną i koordynującą w zakresie komplementarności i spójności pomiędzy różnymi systemami wsparcia w UE, zapewniając w ten sposób większą przejrzystość systemu w celu uniknięcia przypadków podwójnego finansowania;

66. apeluje do Komisji o opracowanie wytycznych lub zasad strategicznych wyjaśniających warunki, zgodnie z którymi organizacje producentów mogą uzyskać tymczasowo odstępstwo od art. 101 ust. 1 TFUE na podstawie art. 222 Rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, który umożliwia organizacjom producentów podjęcie kroków na rzecz stabilizacji sektora w okresie poważnego zaburzenia równowagi na rynkach;

67. podkreśla znaczenie krótkich łańcuchów dostaw i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do wspierania rozwoju lokalnych rynków dystrybucji owoców i warzyw;

68. wzywa Komisję, aby zwiększyła intensywność badań i monitorowania w odniesieniu do zagrożenia, jakie dla produkcji owoców i warzyw w UE stwarzają inwazyjne gatunki, takie jak mucha *Drosophila suzukii*;

69. wyraża ubolewanie z powodu następujących słabych punktów w tworzeniu niektórych strategii krajowych: zbyt dużej liczby celów, braku dokładnych i wcześniej ustalonych założeń w odniesieniu do różnych celów, a zwłaszcza bardzo małej skuteczności operacyjnej instrumentów zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego związanych głównie z ubezpieczeniem płodów rolnych, promocją i komunikacją oraz wycofywaniem produktów, przede wszystkim dlatego, że muszą być finansowane kosztem innych środków strukturalnych oraz że pomoc na wycofywanie w wielu przypadkach nie jest wystarczająca, przy czym należy odnotować też znaczne obciążenia administracyjne; ubolewa nad faktem, że te instrumenty mogą poradzić sobie tylko z jednorazowymi kryzysami sezonowymi, ale nie są wystarczające dla zarządzania kryzysami na szeroką skalę, jak obecny kryzys wywołany przez rosyjskie embargo;

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

70. uważa za konieczne opracowanie środków zapobiegawczych, które pomogłyby organizacjom producentów zrozumieć, poprawnie obliczyć i stosować wcześniej ustalone wskaźniki efektywności, a także podkreśla, że w wielu przypadkach jest zbyt wiele wskaźników efektywności, co sprawia, że procedury są bardzo trudne zarówno dla organizacji producentów, jak i dla administracji; uważa, że w tym kontekście o wiele bardziej użyteczne byłoby, gdyby wskaźniki były mniej liczne, ale istotniejsze;

71. uważa, że promowanie zdrowszych nawyków żywieniowych idzie w parze z pogłębianiem wiedzy o rolnictwie i o sposobie produkowania żywności, a także wspiera w tym kontekście cel wzmocnienia edukacyjnego wymiaru programów dotyczących spożywania mleka, warzyw i owoców w szkołach, a także wzywa do przyjęcia w najszybszym możliwym terminie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 i rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do programu wspierania dostaw owoców i warzyw, bananów i mleka do placówek oświatowych; w tym kontekście podkreśla znaczenie zaangażowania organizacji producentów w program „Owoce w szkole” jako sposobu wspierania krótkiego łańcucha dostaw i sprzyjania spożywaniu przez dzieci lokalnych i sezonowych owoców i warzyw;

72. uważa, że zmiany w dochodach rolników mają kluczowe znaczenie dla analizy sytuacji sektora produkcji owoców i warzyw, dlatego zwraca się do Komisji o przeprowadzenie badania koncentrującego się na tym zagadnieniu, aby sprawdzić, czy podjęte działania, takie jak wzmocnienie organizacji producentów, rzeczywiście przyniosły efekty;

73. zwraca się do Komisji o pilne opracowanie planu zatrudnienia osób młodych w sektorze rolnym, aby zapobiec starzeniu się zawodu i zaniechaniu uprawy gruntów i produkcji;

74. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
